

Kedves Olvasók, Szülők, Kollégák!

Amikor 2022. januárban elkezdtem foglalkozni a Szentek élettörténeteinek olvasásával, az abból fakadt, hogy kíváncsi voltam, kik és mik is azok a Szentek. Hamar rájöttem, hogy az élettörténetek olvasásával kapcsolatos, számomra hihetetlen nagy élményt jelentő élettörténeteket, tanulságokat, nem tarthatom meg magamnak. Tovább kell adnom azoknak, akik szívesen olvassák, lelkileg épülnek a történetekből, mint én és a családom.

Az elmúlt egy évben nagyon sok élettörténetet olvastam el, dolgoztam fel, tettem „fogyaszthatóvá” az olvasók számára. Ahogy haladt előre a munka, sok olyan kifejezéssel, tárggyal, szerzetesrenddel kerültem szembe, amelyekről nem voltak bővebb információim, vagy amelyeket magam nem ismertem. Kutattam, utána olvastam, és arra gondoltam, nemcsak nekem jelent újat egy- egy fogalom, vagy liturgikus tárgy, hanem talán mások ismereteit is fel lehet ezzel idézni vagy bővíteni.

Annak ismerete, milyen berendezési tárgyakat rejt egy templom, miért azokat, vagy melyek a Szentmise kellékei és miért van a pap különböző színű ruhákban az egyházi év folyamán, különböző eseményeken, ünnepeken. Mit jelent az áldás, a szentségek és miként, kinek szolgáltatják ki őket, talán nemcsak nekem válik hasznomra. A Szentmise felépítése, annak liturgikus jelentése, a két szín alatti áldozás, az egyházi év felépítése és részei olyan fontos ismeretek, melyek elmélyítik hitünket, szorosabbá tehetik Istenkapcsolatunkat és embertársaink iránti figyelmességünket.

Így arra gondoltam és abban dolgozunk ebben az évben, hogy ezeket a nagyon fontos liturgikus részleteket felidézzük.

Bízom benne, hogy a Szentek élettörténete mellett ezeket az információkat is szívesen fogadják, olvassák a közösségünk tagjai. Hiszem, hogy ezzel is adni tudok egy kis pluszt, hogy a „szentül való életet” elősegítsem.

Azokban a hetekben, amikor a Szentek ünnepnapjai az új ünnepi naptár szerint nem hoznak olyan új élettörténetet, vagy csak 1-2 új élettörténet kerül kidolgozásra, amely a 2022/2023-as tanévben nem szerepelt, úgy csak utalok arra, hogy a Szent/Szentek élettörténetét mely napon olvashatjuk. Ekkor olvashatunk a fent említett liturgikus témákról. A liturgikus részek kidolgozásában segítségemre van két atya, akik a munka liturgikus helyességét szakmailag ellenőrzik, akik a feldolgozható anyagokat biztosítják.

Szeretettel és imádsággal:

SudárViktória

Szentek

Kik a Szentek?

A szó tágabb értelmében Szentek mindazon emberek, akik a kegyelem állapotában vannak és Istennek tetsző életet élnek, vagyis hittel vallják Isten kinyilatkoztatásait és komoly igyekezettel teljesítik parancsait. Ilyenek az Egyházban mindenkor nagy számmal voltak és vannak; sőt a keresztségben minden ember hivatást és képesítést kap, hogy szentül éljen. Tehát, mindannyian lehetünk Szentek.

A szó szűkebb értelmében, Szenteknek valljuk azokat, akik nemcsak szentül éltek, hanem szentül is haltak meg, és üdvözültek. Akik most már Istent színről-színre látják. A szó legszorosabb értelmében Szentek azok, akiket az Egyház tisztelet miatt állít elénk. Ezt teszi az Egyház a boldoggá- és szentté avatásban.

Boldoggá avatható, aki szentség hírében halt meg, aki életében hősi fokban gyakorolta az erényeket és halála után közbenjárására legalább két csoda történt. Ez az utóbbi tesz bizonyosságot arról, hogy az elhunyt már boldog Istenközösségben él; hiszen „tudjuk, hogy Isten a bűnösöket nem hallgatja meg” (János 9, 31). Akit boldoggá avattak, azt a pápa engedélyezésének mértéke szerint szabad bizonyos területen, egy országban vagy egyházmegyében, egy közösségben vagy szerzetesrendben tisztelni. Ha tisztelete folytatódik, sőt fokozódik, és ha közbenjárására legalább két új csoda történik, szentté avatható, és akkor már az egész Egyházban tisztelhető, mégpedig a legteljesebb nyilvánossággal és ünnepélyességgel.

A szentté- és boldoggá avatás a X. század óta szentté avatási per alakjában történik. Az avatást a Szentszéktől kérni kell, a kérést tüzetes, szigorú vizsgálat követi, mely megállapítja, hogy a kérdéses ember csakugyan szentség hírében halt-e meg, az erényeket hősi fokban gyakorolta-e, és közbenjárására történtek-e igazi csodák. Szentté avató ítéletében az Egyház tévedhetetlen. Akiket szentekké vagy boldogokká avatott, azoknak nevét fölveszi a hivatalos jegyzékbe (=kánon; ezért „kanonizáció”), a martirológiumba.

Az Egyház első évezredében még nem volt szokásban a kánoni szentté avatás (per keretében), hanem a népből indult ki a szentéletűeknek, először vértanúknak és apostoloknak, a 4. századtól kezdve aszkétáknak és püspököknek tisztelete, és ezt az Egyház hallgatagon vagy kifejezetten jóváhagyta. A kanonizált szentekben

többnyire első tekintetre föltűnik vallási életük rendkívülisége. Néhányan közülük szinte elképesztően határozott és merész gesztussal hagyják ott a világi életet és kezdenek új, Krisztusi életet, mely kiáltó ellentétben van a világ életével: óriási önmehtagadásokra és félelmesen szigorú aszkézisre adják magukat. Néhányan szinte szenvedélyesen keresik és gyakorolják a szenvedéseket, nem egy a testén hordja az Üdvözítő sebeinek helyét (stigmatizáltak). Imádságos életük sokszor tele van elragadtatásokkal, látomásokkal, kinyilatkoztatásokkal, külső életük pedig csodákkal.

Mit mondanak nekünk a Szentek?

A Szentek az Úr Krisztus kegyelmének és az emberi erő kifejtésnek csodái. Kézzelfogható szemléletességgel hirdetik nekünk egyfelől Isten kegyelmének valóságát, gazdagságát és erejét, másfelől az emberi igyekezetnek helyes útját, teljesítőképességét és értékét. Hirdetik a kegyelem valóságát. A mai ember könnyen elfeledkezik arról, hogy az Úr Krisztusban Isten emberré lett és vállalt elmondhatatlan megaláztatást és szenvedést. Mindez azért történt, mert a Szentháromság örök életében való részesedés a legnagyobb jó, a kegyelem a legdrágább valóság, ha szemmel nem is látható. A Szentek nem haboztak otthagyni az érzékiség, kapzsiság és nagyravágyás világát. Hatalmas odaadással és szenvedéllyel keresték Isten országát. Életük bizonyosság, hogy Krisztus evangéliuma és kegyelme nem jámbor fantázia szüleménye, hanem világokat mozgató erő és valóság. A kegyelem szinte keresztül sugárzik életükön, tetteiken és eredményeiken, hirdeti a sötétségben tévelygőknek, hogy íme itt az Isten és az ő természetfölötti világa. A Szentek hirdetik a kegyelem gazdagságát. Az Úr Krisztusban megvannak a bölcsességnek minden kincsei, és az ő evangéliumában megvan a Krisztus-követésnek minden útmutatása.

A Szentek élete azt is mondja nekünk, miképpen lehet igazán emberi embernek lenni. A Szentek is ott kezdtek, ahol mi: tele gyarlóságokkal, sokszor kevésbé szerencsés természetnek terheltségeivel és nehézségeivel. Nekik is csak azok a lelki eszközök álltak rendelkezésükre, mint nekünk (nevezetesen Isten kegyelme), de az bennük nem volt hiábavaló. Tehát minden Szentnek élete azt mondja nekünk: én is az voltam, ami te vagy, te is az lehetsz, ami én vagyok. Tulajdonképpen erről olvashattunk minden élettörténetben az elmúlt egy évben.

Mivel tartozunk mi a Szenteknek?

A trienti zsinat szerint kötelességünk a Szenteket az őket megillető tiszteletben részesíteni. Tisztelni valakit annyit jelent, mint elismerni a kiválóságát. A Szentek

kiválósága abban áll, hogy Isten szentsége, a kegyelem ereje és az ember méltósága a legtisztább fényben és a leggazdagabb színekkel ragyog föl bennük. Amikor ezt elismerjük, akkor tiszteljük a Szenteket. Nem szabad elfelejtenünk, azonban, hogy egyedül Istent imádjuk, a Szenteket pedig tiszteljük. A Szentek iránti tiszteletünk mindenekelőtt abban nyilvánul meg, hogy lelkünk elé állítjuk életüket és iparkodunk annak nyomában járni. Minden Szentnek élete a Krisztus-követésnek egy-egy állomása vagy fordulója. A Szentek életük során gyarlóságokkal és nehézségekkel küzdöttek, mint mi, de ezek fölé kerekedtek hősi elszántsággal, szívóssággal és leleményességgel. Ez az, amiben utánozni lehet és kell őket. Nem kell mindannyiunknak „Szent életet” élni, nem kell vértanúnak lenni, de hitünket bátran vállalni kell és lehet, továbbadni küldetés. Törekednünk kell arra, hogy az Isteni kegyelem mindannyiunkban megjelenhessen, Krisztus kínszenvedése és kereszthalála naponta emlékeztessen minket az Üdvösségünkért vállalt áldozatra, és a Szentlélek bennünket a szeretet, elfogadás, az összetartozás, összefogás, az embertársak megbecsülése, kérdés nélküli megsegítése, és az alázat felé tereljen.

Forrás:

Schütz Antal: Szentek élete 1932.

Az új ünnepi rend szerint a héten ünnepeelt Szent:

2023. január 13. Szent Hilárius (Vidor) püspök és egyháztanító

Az élettörténete olvasható a január 14-i napon a 2022/2023-as év Szentjeinek sorában.